

سومین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

همدان ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۴

تحلیلی بر مبانی توسعه گردشگری ساحلی با توجه به منابع اکولوژیکی

مطالعه موردی شهرستان تنکابن

کلثوم طالبی دارابی*، محمدرضا طالبی دارابی

دانشجوی کارشناسی مدیریت جهانگردی، گروه جهانگردی، دانشگاه مازندران. a.talebidarabi@chmail.ir

دانشجوی کارشناسی جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور ساری. M.talebidarabi@chmail.ir

چکیده:

امروزه اهمیت دریا و ساحل و لزوم تحقیق و بررسی در بخش گردشگری ساحلی و سرمایه گذاری و توسعه آن بر هیچ کس پوشیده نیست. گردشگری ساحلی پدیده ای است که در استان های مجاور دریا به سرعت در حال پیشرفت و رشد می باشد، که هم اکنون جزو بزرگترین منابع اقتصادی به شمار می رود که تبعات مستقیم و غیر مستقیمی بر جوامع و محیط زیست به همراه دارد. از آنجا که گردشگری غالب شهرستان های مجاور دریا در استان مازندران، گردشگری ساحلی است و جذب گردشگران به این مناطق نسبت به دیگر جاذبه های موجود بیشتر می باشد پیامدهای مثبت و منفی بیشتری نیز در این مناطق شاهد خواهیم بود اعم از پیامدهایی که می تواند بر منابع اکولوژیکی تاثیر گذار باشد و چه بسا تغییرات اکوسیستم سواحل را به همراه داشته باشد علاوه بر آن از تاثیر گردشگری ساحلی که بر اقتصاد، عوامل انسانی و فرهنگ مناطق بومی نمی توان چشم پوشی کرد. و تمامی این عوامل در منطقه ساحلی تنکابن نیز قابل مشاهده می باشد. با توجه به اهمیت موضوع در این تحقیق سعی شده تا با کمک روش کتابخانه ای عوامل موثر در گردشگری پایدار در سواحل و پیامدها و اثرات گردشگری در این بخش را شناسایی و برای توسعه آن برنامه ریزی نمود.

واژگان کلیدی: گردشگری، گردشگری ساحلی، تنکابن، پیامدهای مثبت و منفی، منابع اکولوژیکی